

מרב פיטון

תקופה ראשונה

"את מפריעה לי לכתוב את השיר עלייך."
טל ניצן

.1

הַעֲרַב הַשְּׁלִישִׁי לְחַיִּיךָ וְאֶת אֵינְךָ רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּבֵית.
הַדּ הַפְּלוֹרֶסְצֵנֵט שֶׁל בֵּית־הַחֹלִים אֵינְנוּ,
גַּם לֹא לוֹוֵי בְּכֵימִים שֶׁל תִּינוּקוֹת אַחֲרֵים, דּוּמִים וּסְמוּכִים לְעֲרִיסַתְךָ הַשְּׁקוּפָה.
נֹרָה רְכָה מְאִירָה אֶת חֲדָרֵינוּ, עֲרֶשֶׁךָ כְּלוֹ שְׂמִיכָה וּמָגֵן,
וְאֶת בּוֹכָה.

אִמְךָ בּוֹכָה.

לְמֵרוֹת הַרְחָצָה הַבֵּיתִית, הָעוֹגוֹת, הַבְּרָכוֹת,
לְמֵרוֹת אֲבִיךָ שֶׁנִּפְשׁוּ יוֹצֵאת אֵלֵינוּ מֵרֵב אֲשֶׁר.
אֲנִי אוֹטְמַת אֶת אֲזֵנֵי.

אֶת אֶת בְּכֵי גּוֹמְעַת מְהֵרָה, מְאוֹתָתֵת כִּי אֵינְךָ
אֶלָּא פְּעִיָּה, גּוֹף קָטָן, פְּתִי לְהוֹט אַחַר כָּל שְׁנֵתָן לוֹ -
גַּם אִם הִהָצַע אֵינְנוּ אֶלָּא גּוֹף אַחַר, חָבוּל וּמְתַגַּוֵּן
וְרוּחַ מְסַחֲרֵרֵת, שְׂכָלֵל אֵינָה דּוֹמָה לְצִלִּיל שְׂמָה הַחֲדָשׁ

"אִמָּא".

.2

פחד מבטל את כל הגנונים:
לא אכפת הטְרַנִּינג הבלוי, לא אכפת הככי הנורא
לְעִינֵי סְבִיב.

נְדַהֶמֶת אֲנִי מְבִינָה כִּי גַם כְּעֵסִי
אֵינֹו מְרָשִׁים אוֹתָךְ וְאֶת תְּמֻשִׁיכִי בְשֶׁלֶךְ,
תִּקְחִי אֶת שְׁנָתִי, אֶת עֲרוּתִי, אֶת חֲלָבִי.
רַעְבָה אֲשָׂאֵר בְּעוֹד אֶת תְּבַקְשִׁי
חִיּוּכִים מִבְּחָרִים שְׂאֲחִרוֹ עֲבוּרָךְ.

.3

גֶּדֶם טְבוּרָךְ נָשֵׁר בְּאֲחוּר, מוֹתִיר
שְׂאֲרִית מְמַרְכָּזֶךְ הַשְּׁקֵט הַקּוֹרֵם.
צָבֵר דָּם עֲקָשׁוֹ, נִתְלַשׁ לְבִסּוֹף בְּאַחַת, כְּמוֹ כְּשׁוֹף -
הַעֲדָרוֹ מוֹסִיף לִיפְנֵיךְ גְּמָה שְׂבִלוּלִית וְצִלוּלָה לְהַפְתִּיעַ.

מֵתוֹכָה תִּצְמַחְנָה רִגְלֵיךְ, מַעֲלִיָּה יַפְעֵם לְכַבֵּךְ הַמְרִיעַ,
בְּתוֹכָה יִקּוּוּ מִי הָאֲמֻבְטָיָה.

הָאֵם עֲכָשׁוֹ, כְּשֶׁגַם נִקְזוּ הַחֲבָל הַזֶּה
נִעְלָם, כְּשֶׁבִטְנָךְ לְבָנָה מְכַל פָּצַע,
כָּבֵר אוֹכֵל לְהַפִּיר בְּחִנְךָ?

.4

אֲחֵרֵי שְׁחִסְנָהּ בְּטַפַּת הַחֶלֶב לֹא יִכְלָתָה
 לִישׁוֹן בַּלְעָדֵי, לְשַׁחֵק כְּשֹׂאֵינִי בְּסִבִּיבָה,
 לְשִׁהוּת בִּידֵיהֶם שֶׁל זָרִים, אוֹ קְרוֹבִים, אוֹ אֲבִיךָ.

כְּשֵׁם שְׁעָלִי לְבָדֵק אֶת חֲמֶךָ, אֶת שְׁנֵתְךָ,
 לְבָדֵק שׁוֹב אִם לֹא קָר לְךָ אוֹ חֵם,
 אִם שְׁבַעְתָּ, אִם בָּכִיתָ, אִם קָרָאת -

.5

כַּעַת אֵינְךָ בּוֹכָה.

בְּטַחוּנְךָ מִתְמַלֵּא עִם יְרִכֶיךָ, נִפְשֶׁךָ שׁוֹלַחַת יְרֵימָה
 לְאַחֵז בְּבִבְהָ, לְקַשְׁקֵשׁ בְּרַעְשׁוֹ, לְתַפֵּס
 אֶת הָרוּחַ הָעוֹבְרֶת בְּעִצֵּי הַמְּרַפֵּסֶת.
 בְּזִמְזוֹן הָרַחֲצָה, אֲצַבְעוֹתֶיךָ מִתְמַלְאוֹת
 פְּלִיאָה לְנִכְח גּוֹפֵם שֶׁל הַמַּיִם.

פִּיד הַחֲנִיכִי שֶׁיְךָ לְךָ בְּמִלּוֹאוֹ
 וּמְפָרִיחַ תְּשֻׁבָחוֹת לְקוֹי הַשָּׁמַשׁ עַל גּוֹפְךָ.
 בְּשִׁפְהָ שְׂאִינָה שְׁלִי וּבְכָל זֹאת הִיא מוֹבְנֶת
 אֶת מְסַפְּרֶת לִי כְּמָה
 הַבִּקְרָה נִפְלְאָה.